

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 180:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Sikkerhedsstillelse og tilsyn m.v.).

Af miljøministeren (Svend Auken).

(Fremsat 20/1 94).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Helen Beim (S):

Det er anden gang i dag, at vi har ordet sikkerhedsstillelse i forbindelse med miljølovgivning på dagsordenen. Men denne gang er sikkerhedsstillelsen fra private virksomheder.

Det var i sommeren 1993, at den danske befolkning for alvor fik lejlighed til at stifte bekendtskab med, hvordan det kan gå, når det går helt galt med hensyn til genbrugsvirksomheder, der oparbejder en masse affald.

Jeg tænker her på Kabelskrot, Grænge på Falster, og jeg tænker på Stolpehuse i Vallø Kommune i Roskilde Amt, en genbrugsvirksomhed, der især forarbejder gamle biler.

Jeg vil rose regeringen for, at man på baggrund af den vrede samfundsdebat, der har været lige siden, er kommet med et initiativ.

I lovforslaget her er det klart, at ansvaret for selve virksomhedens drift, altså det miljøansvar, som hviler på enhver virksomhed, der er godkendt i henhold til miljøbeskyttelsesloven, naturligvis er virksomhedens.

Det, som lovforslaget alene tager hånd om, er hele affaldsproblematikken. Det er altså transport og destruktion. Det er således i lov-

forslaget nu muligt, at det bliver myndighederne, som godkender, under hvilken form sikkerhedsstillelsen skal finde sted. Det kan være en bankgaranti, eller det kan være penge, der bliver indsat på en spærret konto.

Jeg synes, det er meget tilfredsstillende, at man har et redskab og en mekanisme, som siger: Affaldsmængden baseret på et halvt års virksomhed er den affaldsmængde, som man skal kunne stille sikkerhed for.

For virkelig at sætte det i relief kan man jo se, hvordan det gik med oprydningen i Stolpehuse. Den oprydning er på ingen måde færdig endnu, men det er faktisk sådan, at Roskilde Amtskommune på nuværende tidspunkt har brugt over 9 mio. kr. til at rydde op for. Det er klart utilfredsstillende, at den slags ting skal ske.

Jeg vil afslutningsvis sige, at fra Socialdemokratiets side ligger der i tilslutning til dette lovforslag på ingen måde en kritik af den store del af virksomhederne inden for genbrugsvirksomhed. De overholder og opfylder de miljøkrav, der er. Så langt, så godt. Med dette lovforslag prøver man at fange de miljøsyndere, som er ganske få, men til gengæld øver megen vold på miljøet.

Jeg vil som sagt fra Socialdemokratiets side tilsige en saglig og en grundig behandling i Miljøudvalget. Vi vil begive os ind på et nyt politikområde, men det er nødvendigt for at tage vare på miljøet.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Fru Helen Beim nævnte, at det var godt, at vi endelig tog fat på dette meget store problem, og så nævnte fru Helen Beim nogle eksempler – det er også dem, der er nævnt i ministerens skriftlige fremsættelse – nemlig Dansk Kabelskrot i Grænge, Stolpehuse Produkthandel i Roskilde og så nogle tromler i det sydlige Jylland.

Jeg vil gerne spørge både ministeren og Socialdemokratiet, om man ikke synes, det er lidt mærkeligt at starte et så stort bureaukrati for imellem 600 og 700 danske virksomheder, fordi man ud af disse 600-700 danske virksomheder har tre – tre – der har givet problemer inden for de sidste 10 år. Er det ikke at spænde ben for en privat virksomheds initiativ? Alle disse virksomheder er små skrothandlere, det